

have hørt, hvem det var, der gav denne Forhandling en saa ganske besynderlig og høitragende Bending.

Monrad: Ja, jeg skal virkelig ikke indlade mig paa at afgjøre, hvem af mine to ærede Venner der først har givet Sagen det høie Sving; men jeg troer, at det var til Skade for Sagen selv, at man saaledes sammenblandede den høiere Politikk med Husholdningsspørgsmaalet. Jeg vil forøvrigt tilstaae, at for mig vilde det være aldeles ubegribeligt, om Anvendelse af Vetoet sandt Sted i en saadan Sag, og selv om Ministeren sagde mig dette, saa vilde jeg ikke troe det. Jeg vilde troe, at han dog ved noiere Overveielse vilde komme til at indsee, at det var alt for galt, og at det dog ikke kunde gaae an. Jeg kan ikke troe, at der er en saadan sær Lyft til at bringe Vetoet i Anvendelse, og at der skulde være en Lyft for de enkelte Ministre til at prøve paa, hvorledes det var at faae Vetoet anvendt; og derfor anseer jeg det for en Umulighed, at Vetoet i denne ubetydelige Sag skulde blive anvendt. Selv om der skulde være Noget, der pegede hen derpaa, hvilket imidlertid paa ingen Maade er Tilfældet med Finantsministeren, saa troer jeg ikke, det vil have nogen Betydning i det afgjørende Dieblik. Jeg troer derfor, man meget trostligt kan stemme for Loven.

J. Pedersen: Ja, de ærede Herrer ville maaskee lee, fordi jeg begjærer Ordet, skjøndt jeg har saa lidet Kjendskab i Toldfager; men, da jeg har været med at stille et Uendingsforslag til denne Lov, fordi jeg derved troede, at den bedre kunde gjenneføres, maa jeg ønske at udtale et Par Ord desangaaende; jeg havde virkelig ikke deeltaget i at stille dette Forslag, dersom jeg havde troet, at det gjaldt Saa meget, som her nylig blev talt om, nemlig, at den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (N. Hage) skulde være den, som skulde træde ifødetfor den ærede Finantsminister. I saa Fald vilde jeg neppe deeltaget dert, og kunde maaskee nu efter den Retning, Discussionen har taget, frasalde mit Forslag. Men jeg har den Tillid til Finantsministeren, at han aldrig har tænkt paa at ville foreslaae H. Majestæt at bruge sit Veto i

denne Sag, dersom der bliver en overveielende Majoritet i begge Thing for Loven. Jeg troer, at denne i og for sig er meget uskyldig; og jeg troer ikke, at man af Forhandlingerne her i Thinget kan komme til nogen anden Overbevisning. De af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (Rosenhorn) til Forsvar for Loven anførte Grunde ere, saavidt jeg skønner, saa overbevisende, at, naar der ikke kunde fremføres en ganske særegen Grund til at være mod Loven, da troer jeg ikke, vi kunne eller bør stemme imod den. Jeg troer, at, naar vi see hen til og betragte Sagen i dens Simpelhed, og ikke frygte hverken for Veto eller andre Ting, saa kan Ingen modsætte sig Loven. Naar jeg har deeltaget i at stille det Forslag, at Loven kun skulde være til Udgangen af dette Aar, da er det, fordi jeg troer, at det vel kan tænkes, at ved en god Høst Priserne kunne falde til det Tidspunct. Men desuagtet troer jeg ikke det kan skade Landmændene i en saa betydelig Grad, at de derfor skulde komme til at sælge deres Producter under en taalelig Priis. Jeg troer vist, at alle de, som nærmest skulde have godt af denne Lov, de kunne godt trænge til den Fordeel, som de kunne drage af den, og Staten vil vist heller ikke derved komme til at tabe Noget, som man kan ansee for betydeligt, af sine Indtægter. Jeg troer, det er en almindelig Erfaringsbetænkning, at, naar vi have haft høie Kornpriser, saa kommer der altid efter disse høie Priser paa Fedevare, saasom Kjød og Flest o. s. v. Dette er en Erfaring, jeg har gjort, skjøndt jeg ikke er gammel; og den Erfaring troer jeg ogsaa skal bekræfte sig i næste Aar; og derfor antager jeg ogsaa, at Mange ville stemme for Loven, uden at affrækkes derfra ved Tanken enten om Anvendelsen af Vetoet eller om Ministerfister.

Da Ingen mere begjærede Ordet, stred man til Afstemning, hvorved:

1) Forslag af Monrad, J. Hage, Nothe, Liemroth, Høier, J. Pedersen, Lychegaard, Brodborff, Jacobsen, Schovelin, Soune, Luxen,